

Benefşe

– Siyah · 26 Mart 2013

Trenin camından bakıyorum geçtiğim kentlerinAnkara'nın kızıl toprakları çok uzaktaSayıyorum içimden geçtiğim tüm kentlerin güzelliklerini Birde seni geçiriyorum derinliklerimdenBaharın küçük adımlarını sayarken gözlerimYanaklarım Kasımın soğuk melteminde kalmışKasım'dı hani göçlerin en başıKasım'dı şakaklarımıza kar yağdıranKasım'dı tuzlu yağmurlar yağdıran üstümüzeBir an karşı koltukta seni hissediyorumYüreğime dokunuşunu, tebessümünüŞehirlerini bana saymaya başlıyorsunAranda başkentimNesteren benim kentim diyorsunSenin sevdiğin papatyalar açmazburda diyorsunSusuz çatlamaş, buruşmuş toprağıSen yeşeremezsin bu topraktaÖlürsünSeni bu kurak yüreğime gömdümÜstüne sonsuzluk serptimHer Kasım 'daSana daha yeni açan bir Benefşe getiriyorumdiyorsunBenefşeDeniz gözlerinle bakıyormusun Benim için köhne kentineHiç olmayanÇiğdemleri, gelincikleri, papatyalarıgörüyorsunuzGit Mimoza gitAnkara'na kızıl topraklarınaorda yeşerBelki bir günBenefşen çiçek açıp sana gelirGelme Benefşe Canımı acıtmaSıkıştı ruhum dünyayaTuzlu yağmurlar yaktı yüreğimiKan kusar artık dudaklarımGel/me Benefşe

İn-Mo-San